

Opiniuje się pod względem
formalno-prawnym
RADA PRAWNY
Mariusz Pajonk
Kt-2445

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W BYTOMIU**

z dnia 2016 r.

w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji miasta Bytom.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 i art. 41 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1515), art. 8 i 11 ust.5 pkt 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1777), art. 4 ust. 1, art.8, art.13 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz.1484 z późn.zm.)

Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1. Wyznacza się obszar zdegradowany miasta Bytomia, którego granice przedstawia mapa stanowiąca załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wyznacza się obszar rewitalizacji miasta Bytomia, którego granice przedstawia mapa stanowiąca załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Obszary, o których mowa w § 1 i § 2 zostały wyznaczone na podstawie diagnozy stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszej uchwały, potwierdzającej spełnienie przez te obszary przesłanek ich wyznaczenia.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bytomia.

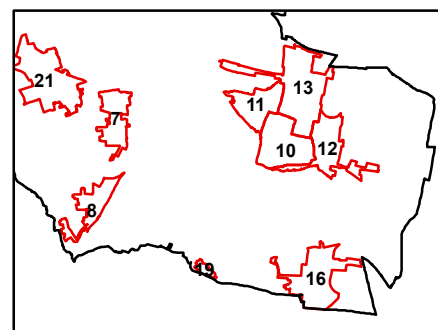
§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

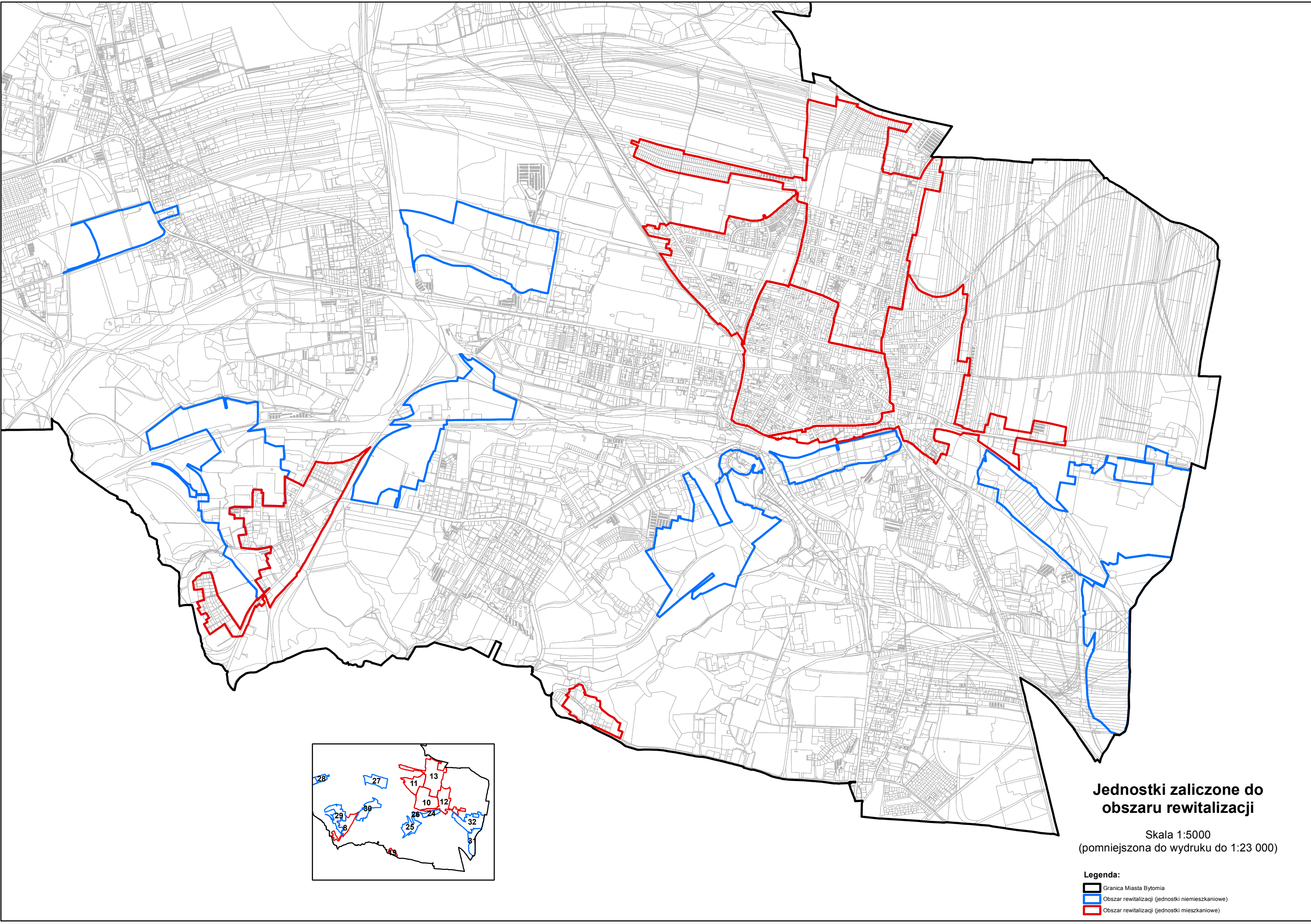
**Zdegradowane mieszkaniowe
jednostki urbanistyczne**

Skala 1:5000
(pomniejszona do wydruku do 1:23 000)

Legenda:

- Granica Miasta Bytomia
- Zdegradowane jednostki mieszkaniowe

Delimitacja obszaru rewitalizacji w Bytomiu

Zespół autorski:

Wojciech Jarczewski

Agnieszka Gajda

Antoni Matuszko (konsultacje urbanistyczne)

Instytut Rozwoju Miast
styczeń 2016 r.

SPIS TREŚCI

I. PROCEDURA DELIMITACJI OBSZARÓW REWITALIZACJI.....	3
II. WYZNACZANIE JEDNOSTEK URBANISTYCZNYCH.....	4
III. OKREŚLENIE NEGATYWNYCH ZJAWISK W ZAMIESZKAŁYCH JEDNOSTKACH URBANISTYCZNYCH.....	8
IV. WYZNACZENIE OBSZARÓW ZDEGRADOWANYCH.....	19
V. WYZNACZENIE OBSZARU REWITALIZACJI	25

I. PROCEDURA DELIMITACJI OBSZARÓW REWITALIZACJI

Przedstawiona procedura delimitacji spełnia wymagania *Ustawy o rewitalizacji z 2015 r.* w zakresie zbierania i przetwarzania oraz prezentowania danych. Przyjęta metodologia, opracowana w Instytucie Rozwoju Miast, składała się z następujących etapów:

1. Wyznaczenie zamieszkałych jednostek urbanistycznych, które stanowią najmniejszy, niepodzielny już na kolejnych etapach postępowania fragment miasta, dla którego mogą być zbierane i analizowane dane dotyczące zjawisk społecznych, a także gospodarczych, środowiskowych, przestrzenno-funkcjonalnych oraz technicznych. Wstępny podział został poddany konsultacjom z przedstawicielami Bytomia oraz ekspertami (zespół Uniwersytetu Jagiellońskiego – konsorcjanta w projekcie). Po zakończeniu konsultacji i naniesieniu uwag zatwierdzony został ostateczny podział na jednostki urbanistyczne;
2. Analiza wskaźnikowa i wskazanie obszarów zdegradowanych. W pierwszym etapie zebrano i przeanalizowano dane dotyczące degradacji w sferze społecznej, a następnie wykorzystując wskaźnik syntetyczny – wskazano te jednostki urbanistyczne, w których występuje kryzys w tej sferze. Dodatkowo, dla każdej jednostki urbanistycznej zebrano informacje o degradacji dotyczącej zjawisk: gospodarczych, środowiskowych, przestrzenno-funkcjonalnych oraz technicznych;
3. Wskazanie obszaru rewitalizacji. Spośród uznanych za zdegradowane zamieszkałych jednostek urbanistycznych - dla tych, na których natężenie kryzysu było szczególnie duże – wskazano 6 jednostek jako obszar rewitalizacji. Dodatkowo, w procesie konsultacji z pracownikami Urzędu Miejskiego w Bytomiu wskazano 9 dodatkowych zdegradowanych obszarów niezamieszkałych, w ramach których podejmowane będą działania mające przyczynić się do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom społecznym na obszarach zamieszkałych.

Obszarem rewitalizacji jest więc 6 zamieszkałych jednostek urbanistycznych oraz 9 dodatkowych obszarów zdegradowanych.

II. WYZNACZANIE JEDNOSTEK URBANISTYCZNYCH

Pierwszym krokiem, poprzedzającym etap diagnozy i delimitacji obszarów zdegradowanych było wyznaczenie zamieszkałych jednostek urbanistycznych zgodnie z art. 9.1 Ustawy o rewitalizacji – obszarów homogenicznych pod względem morfologicznym, funkcjonalnym i społecznym. Podział na mniejsze jednostki przestrzenne ma na celu uchwycenie specyfiki poszczególnych terenów, tj. funkcji dominującej na określonym obszarze, sposobu zagospodarowania przestrzennego oraz intensywności użytkowania (poziomej i pionowej). Posługiwanie się wyłącznie jednostkami statystycznymi (dzielnice, obwody spisowe, okręgi wyborcze, rejony szkolne) uniemożliwia dokonanie pełnej analizy różnicowania przestrzeni gminnej w kontekście wyznaczania obszarów do rewitalizacji spośród obszarów wskazanych jako kryzysowe. Podstawową wadą dotychczas stosowanych jednostek jest m.in. obejmowanie zasięgiem różnorodnych form użytkowania terenu (np. zabudowa mieszkaniowa, lasy, wody powierzchniowe) czy przyporządkowywanie mieszkańców zamieszkujących tę samą ulicę do dwóch różnych obwodów spisowych.

Zaletą prowadzenia analiz w zamieszkałych jednostkach urbanistycznych jest wysoka porównywalność danych (wskaźników). Należy mieć na uwadze, iż kształt, wielkość oraz położenie decydują o pewnej losowości cech, zwłaszcza gdy mówimy o lokalizacji działalności gospodarczej czy rozmieszczeniu ludności.

Podział miasta na mniejsze jednostki opracowano na podstawie poniższych czynników (Tabela 1.).

Tabela 1. Wykorzystane dane do wyznaczenia jednostek urbanistycznych

Czynnik	Źródło danych	Zakres wykorzystywanych informacji	Przykładowe zestawy danych
Granice administracyjne	- Urząd Miejski w Bytomiu - Ośrodki Geodezyjne i Kartograficzne	- granice dzielnic - granica miasta - inne granice	- Państwowy Rejestr Granic
Historia urbanizacji	- Biblioteki - archiwa - zasoby on-line	- obszar zabudowy - użytkowanie terenu - granice administracyjne	- Mapa topograficzna 50K, lata 90. XX w. - Mapa Messtischblatt 25K, lata 30.-40. XX w.
Morfologia miasta	- Urząd Miejski w Bytomiu - Ośrodki Geodezyjne i Kartograficzne	- użytkowanie gruntów - budynki (wysokość, rok budowy, funkcja) - drogi	- mapa ewidencyjna - Ewidencja Gruntów i

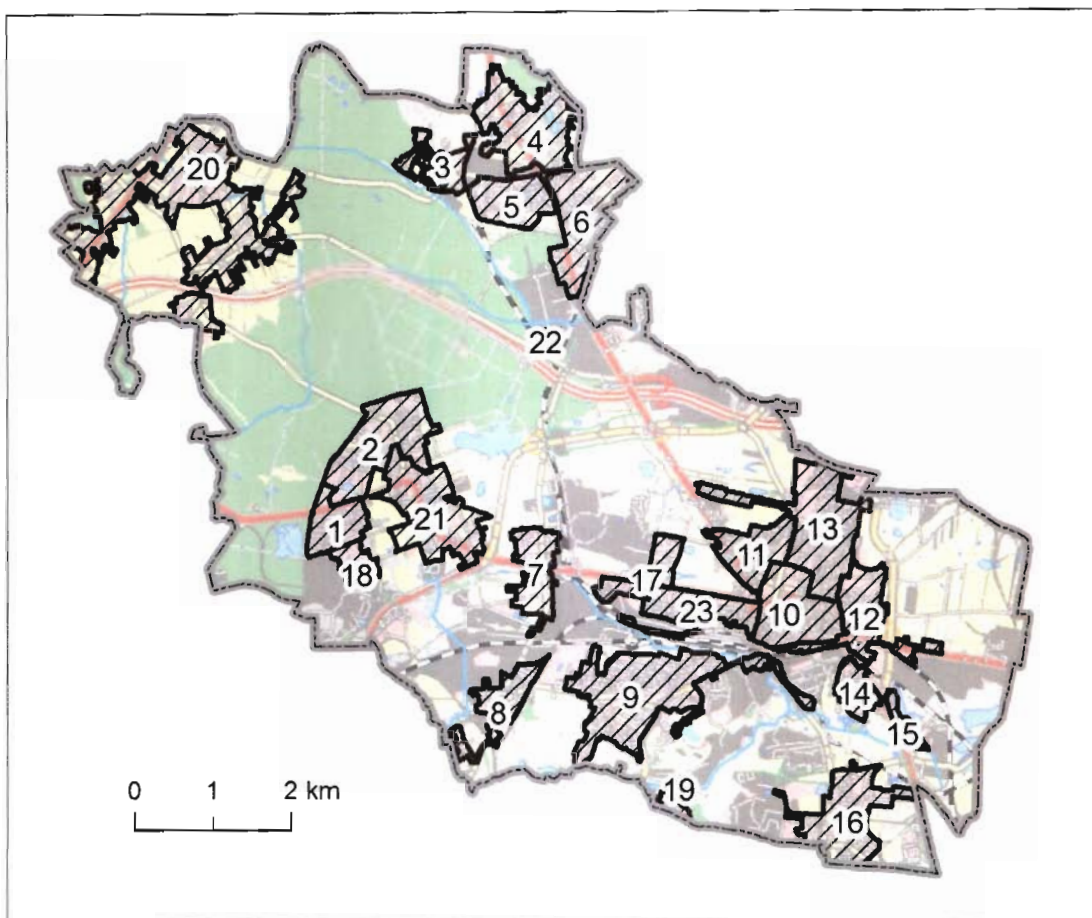
	- zasoby on-line	- zespoły urbanistyczne	Budynków - ortofotomapa - Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego
Przyrodnicze	- Urząd Miejski w Bytomiu - Ośrodki Geodezyjne i Kartograficzne - Inspektoraty Ochrony Środowiska - Zarządy Gospodarki Wodnej - Lasy Państwowe - Zespoły Parków Krajobrazowych	- cieki - zbiorniki wodne - przyrodnicze obszary chronione - rzeźba terenu	- mapa ewidencyjna - Mapa Podziału Hydrograficznego Polski

Na podstawie powyższych danych wyznaczono 23 jednostki mieszkalnictwa (Tabela 2, Rycina 1). Dane przestrzenne zawierające granice jednostek stanowią Załącznik 1.

Tabela 2. Wielkość i liczba ludności poszczególnych jednostek urbanistycznych w Bytomiu.

Jednostka	Nazwa	Powierzchnia [ha]	Odsetek powierzchni [%]	Mieszkańcy	Odsetek mieszkańców [%]
1	Miechowice domki	46	0,662	1409	0,89
2	Miechowice Północ	109	1,569	14662	9,23
3	Blachówka	32	0,461	696	0,44
4	Sucha Góra	111	1,598	3091	1,95
5	Stroszek	57	0,821	9111	5,74
6	Osiedle Ziętka	100	1,440	10810	6,81
7	Karb	53	0,763	6201	3,90
8	Bobrek	49	0,705	4664	2,94
9	Szombierki	172	2,476	22223	13,99

10	Śródmieście	88	1,267	13060	8,22
11	Śródmieście Zachód	59	0,849	8610	5,42
12	Rozbark	76	1,094	7904	4,98
13	Śródmieście Północ	133	1,915	11601	7,31
14	Chorzowska	28	0,403	4220	2,66
15	Osiedle Arki Bożka	15	0,216	2591	1,63
16	Łagiewniki	95	1,368	7894	4,97
17	Osiedla centralne Północ	39	0,561	7930	4,99
18	Miechowice Południe	19	0,274	4020	2,53
19	Kolonia Zgorzelec	7	0,101	152	0,10
20	Stolarzowice - Górniki	252	3,628	4390	2,76
21	Stare Miechowice	115	1,656	2898	1,82
22	Osiedle Awaryjne	4	0,058	495	0,31
23	Osiedla centralne Południe	58	0,835	9657	6,08

Rycina 1. 23 zamieszkałe jednostki urbanistyczne w Bytomiu.

III. OKREŚLENIE NEGATYWNYCH ZJAWISK W ZAMIESZKAŁYCH JEDNOSTKACH URBANISTYCZNYCH

Zgodnie z Ustawą o rewitalizacji - obszar zdegradowany to taki obszar, który charakteryzuje się występowaniem negatywnych zjawisk w sferze społecznej, a także w przynajmniej jednej ze sfer: gospodarczej, środowiskowej, przestrzenno-funkcjonalnej oraz technicznej. Do określenia kryzysu w wymienionych sferach wykorzystuje się wskaźniki charakteryzujące negatywne zjawiska.

W omawianej analizie wykorzystano wskaźniki wskazane w tabelach 3, 4, 6 i 7. Zostały one obliczone z wykorzystaniem danych z 2015 roku.

Tabela 3. Sfera społeczna – zjawiska oraz wykorzystane wskaźniki

Zjawisko	Przykładowe wskaźniki	Źródło danych
Bezrobocie	Liczba długotrwale bezrobotnych (powyżej 1 roku) na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym	Powiatowy Urząd Pracy w Bytomiu
	Stopa bezrobocia	
	Liczba bezrobotnych w wieku powyżej 50 roku życia na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym	
	Liczba bezrobotnych w wieku poniżej 30 roku życia na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym	
	Udział bezrobotnych z wykształceniem gimnazjalnym i niższym w ogólnej liczbie bezrobotnych	
Ubóstwo	Liczba osób korzystających ze świadczeń socjalnych na 1000 mieszkańców	Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Bytomiu
Problemy społeczne	Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym	Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Bytomiu
	Potrzeba ochrony macierzyństwa na 1000 kobiet w wieku produkcyjnym	
Przestępczość	Liczba czynów zabronionych i interwencji policyjnych na 1000 mieszkańców na miesiąc	Komenda Miejska Policji w Bytomiu
	Liczba niebieskich kart wydana na 1000 mieszkańców	Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Bytomiu

Edukacja	Średni ogólny wynik sprawdzianu szóstoklasisty	Okręgowa Komisja Egzaminacyjna
	Średni ogólny wynik egzaminu gimnazjalnego	
Aktywność społeczna i obywatelska	Frekwencja w wyborach parlamentarnych 2015	Państwowa Komisja Wyborcza
Demografia	Obciążenie demograficzne (liczba osób w wieku poprodukcyjnym na 1000 osób w wieku produkcyjnym)	Urząd Miejski w Bytomiu

Tabela 4. Sfera gospodarcza – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki

Zjawisko	Przykładowe wskaźniki	Źródło danych
Aktywność gospodarcza	Liczba podmiotów gospodarczych na 1000 mieszkańców	baza BISNODE

Tabela 5. Sfera środowiskowa – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki

Zjawisko	Przykładowe wskaźniki	Źródło danych
Zanieczyszczenie hałasem	Odsetek mieszkańców narażona na przekroczone normy hałasu całodobowego (LDWN)	Urząd Miejski w Bytomiu
	Odsetek mieszkańców narażona na przekroczone normy hałasu nocnego (LN)	

Tabela 6. Sfera przestrzenno-funkcjonalna – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki

Zjawisko	Przykładowe wskaźniki	Źródło danych
Przedszkola, żłobki	Liczba miejsc w żłobkach na 1000 mieszkańców	Urząd Miejski w Bytomiu
	Liczba miejsc w przedszkolach na 1000 mieszkańców	
Podstawowa opieka zdrowotna	Średnia odległość od przychodni POZ	Narodowy Fundusz Zdrowia

Tabela 7. Sfera techniczna – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki

Zjawisko	Przykładowe wskaźniki	Źródło danych
Dostępność komunikacyjna	Średnia odległość od przystanku komunikacji publicznej	Open Street Map
	Liczba kursów komunikacji publicznej na dobę w dniu roboczym na 1000 mieszkańców	KZK GOP
Warunki mieszkaniowe	Średni wiek budynków mieszkalnych	Urząd Miejski w Bytomiu

Dane GIS wykorzystane w analizie reprezentowały trzy rodzaje geometrii plików wektorowych, które warunkowały przebieg analizy. Poniższe przykłady pokazują zastosowane metody w zależności od typu danych.

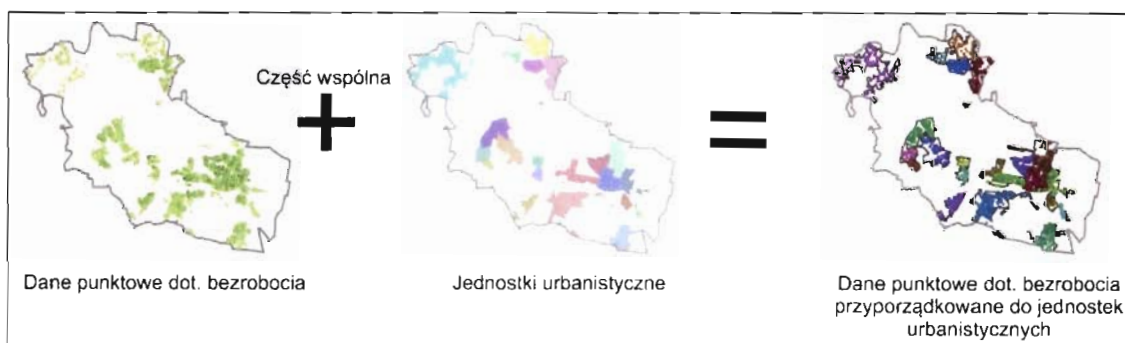
Dane punktowe

Przykład wskaźnika - Długotrwale bezrobotni (powyżej 1 roku) na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym w 2015 roku.

1. Dane (rok 2015)
 - a. Dane dotyczące bezrobocia
 - Plik shapefile zawierający dane dotyczące bezrobocia dla punktów adresowych
 - b. Dane demograficzne
 - Dane w postaci pliku shapefile lub spisu adresów zawierające dane dotyczące struktury demograficznej ludności dla punktów adresowych
2. Przetwarzanie danych
 - a. Dane dotyczące bezrobocia
 - Z bazy danych wybrano długotrwale bezrobotnych (powyżej 1 roku) dla każdego punktu adresowego
 - b. Dane demograficzne
 - Z bazy danych wybrano osoby w wieku produkcyjnym dla każdego punktu adresowego

3. Analiza Danych

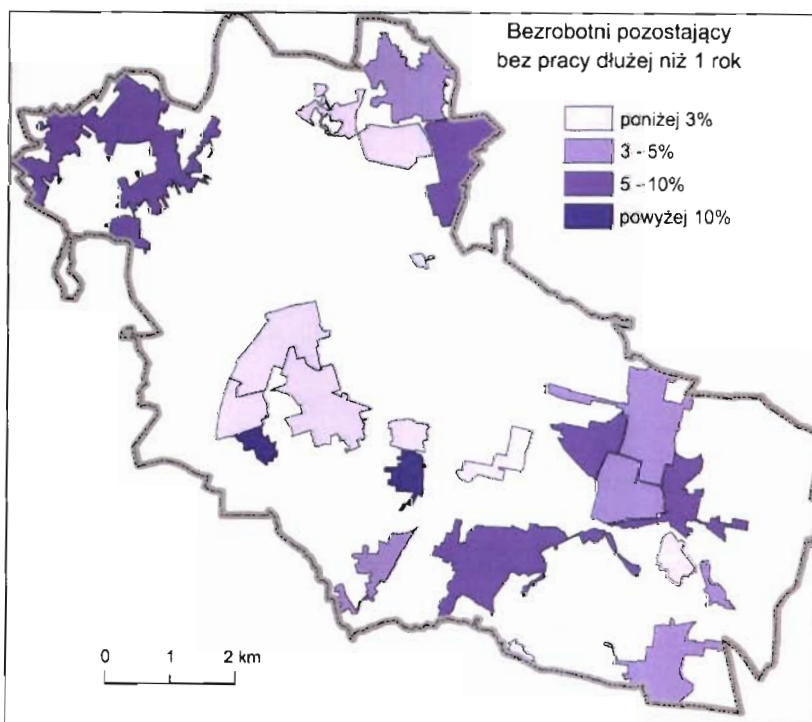
- a. Każdy punkt adresowy z danymi demograficznymi został przyporządkowany do jednostki urbanistycznej. Obliczono sumę osób w wieku produkcyjnym dla każdej jednostki (Rycina 2.)
- b. Każdy punkt z warstwy bezrobocia został przypisany do jednostki urbanistycznej. Obliczono sumę długotrwale bezrobotnych dla każdej jednostki
- c. Obliczono liczbę długotrwale bezrobotnych na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym.

Rycina 2. Sposób przyporządkowania punktów adresowych do jednostek urbanistycznych

4. Wizualizacja danych

Otrzymane wyniki zostały przedstawione na kartogramie (Rycina 3.)

Rycina 3. Kartogram przedstawiający udział bezrobotnych pozostających bez pracy dłużej niż 12 miesięcy w ogóle mieszkańców w wieku produkcyjnym w roku 2015.

Analogiczna metoda została również zastosowana do następujących wskaźników:

- Liczba długotrwale bezrobotnych (powyżej 1 roku) na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym,
- Stopa bezrobocia,
- Liczba bezrobotnych w wieku powyżej 50 roku życia na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym,
- Liczba bezrobotnych w wieku poniżej 30 roku życia na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym,
- Udział bezrobotnych z wykształceniem gimnazjalnym i niższym w ogólnej liczbie bezrobotnych,
- Liczba osób korzystających ze świadczeń socjalnych na 1000 mieszkańców,
- Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym,
- Potrzeba ochrony macierzyństwa na 1000 kobiet w wieku produkcyjnym,
- Obciążenie demograficzne,
- Liczba podmiotów gospodarczych na 1000 mieszkańców,
- Liczba miejsc w żłobkach na 1000 mieszkańców,
- Liczba miejsc w przedszkolach na 1000 mieszkańców.

Dane poligonowe

Wskaźnik - Frekwencja w wyborach parlamentarnych 2015

I. Dane

a. Dane dotyczące frekwencji w wyborach:

- Arkusz kalkulacyjny z danymi dotyczącymi wyników wyborów dla okręgów wyborczych ze strony Państwowej Komisji Wyborczej (<http://pkw.gov.pl/>)
- W omawianej analizie wykorzystano dane dotyczące wyników wyborów parlamentarnych z października 2015 roku

b. Dane demograficzne:

- Dane w postaci pliku shapefile lub spisu adresów zawierające dane dotyczące struktury demograficznej ludności dla punktów adresowych

c. Granice obwodów wyborczych:

- Plik shapefile z granicami okręgów wyborczych:

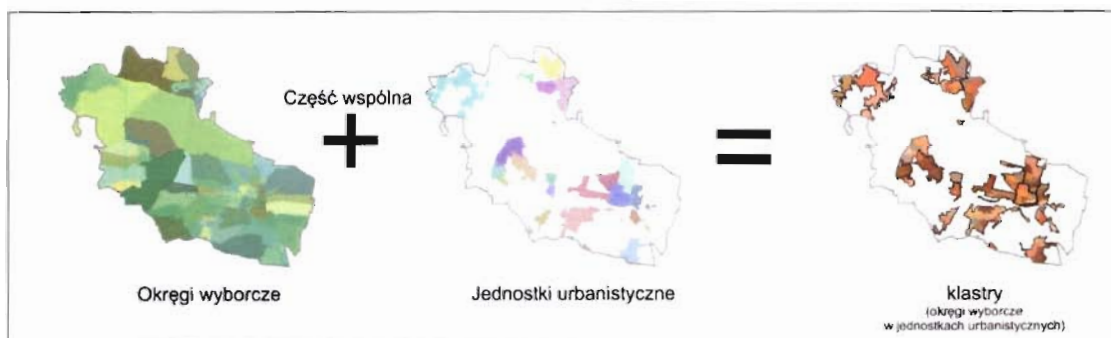
Niezbędna była weryfikacja aktualności danych na podstawie obwieszczenia władz miasta/gminy dot. konkretnych wyborów (tu: <http://www.bytom.pl/plik/3179,obwieszczenie-parlament-2015-pdf>).

2. Przetwarzanie danych

- a. Dane dotyczące frekwencji w wyborach:
 - Z arkusza kalkulacyjnego z wynikami wyborów wybrano wyniki dla wszystkich obwodów znajdujących się w Bytomiu. Sporządzono osobny plik zawierający wyłącznie te dane.
- b. Dane demograficzne:
 - Obliczono liczbę osób uprawnionych do głosowania (czyli powyżej 18 roku życia) zameldowanych pod danym adresem.
- c. Granice obwodów wyborczych:
 - Zweryfikowano poprawność granic obwodów wyborczych otrzymanych z Urzędu Miasta Bytomia. Tam gdzie stwierdzono rozbieżności wprowadzono niezbędne korekty granic.
- d. Do każdego obwodu przypisano wysokość frekwencji pozyskaną z PKW.

3. Analiza Danych

- a. Wyznaczono części wspólne obwodów wyborczych oraz jednostek urbanistycznych (komórki) (Rycina 4).

Rycina 4. Sposób wyznaczania części wspólnych jednostek urbanistycznych oraz obwodów wyborczych (komórek)

- b. W przypadku gdy w jednostce znalazł się więcej niż jeden okręg wyborczy frekwencje należy przeliczać używając średniej ważonej z wykorzystaniem liczby ludności uprawnionej do głosowania w danej komórce.

$$F = \sum_{i=1}^n \frac{w_i x_i}{w_i}$$

Gdzie:

F – średnia frekwencja dla jednostki urbanistycznej

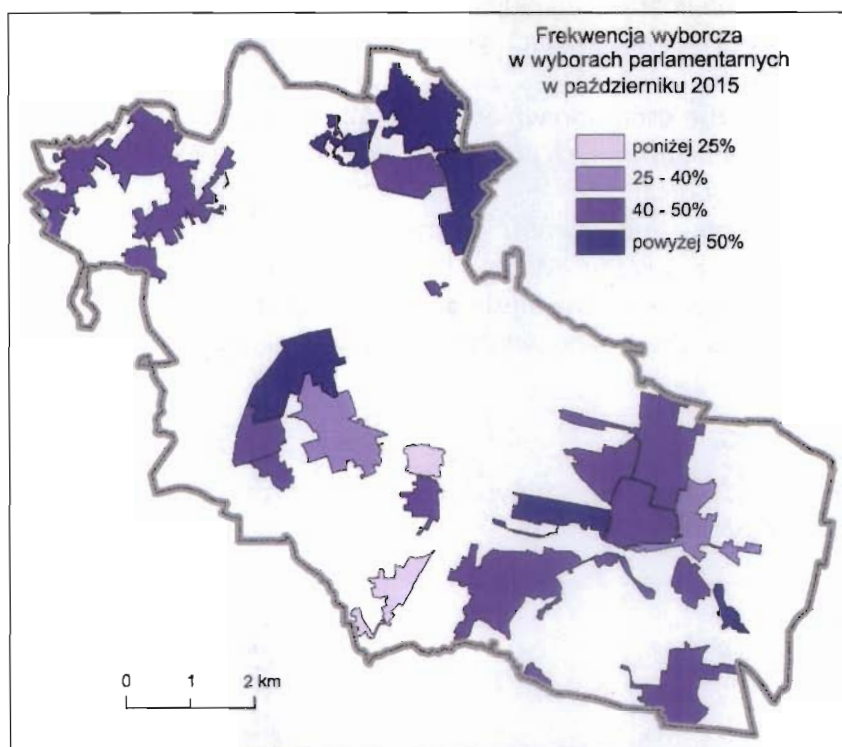
w – liczba mieszkańców uprawnionych do głosowania w komórce

x – frekwencja w obwodzie wyborczym odpowiadającym komórce

n – liczba komórek w jednostce urbanistycznej

4. Wizualizacja danych

Otrzymane wyniki zostały przedstawione na kartogramie (Rycina 5.)

Rycina 5. Kartogram przedstawiający uśrednioną wysokość frekwencji wyborczej w wyborach parlamentarnych w październiku 2015 roku.

Analogiczna metoda została również zastosowana do następujących wskaźników:

- Średni ogólny wynik sprawdzianu szóstoklasisty,
- Średni ogólny wynik egzaminu gimnazjalnego,
- Odsetek mieszkańców narażona na przekroczone normy hałasu całodobowego (LDWN),
- Odsetek mieszkańców narażona na przekroczone normy hałasu nocnego (LN).

Dane liniowe

Przykład wskaźnika - Liczba czynów zabronionych i interwencji policyjnych na 1000 mieszkańców na miesiąc w roku 2015.

Dane (rok 2015)

- Osie ulic
 - Dane w postaci liniowego pliku shapefile zawierającego osie ulic miasteczka wraz z nazwami
- Punkty adresowe wraz z danymi dotyczącymi mieszkańców

- c. Dane dotyczące przestępczości
 - Arkusz kalkulacyjny zawierający zbiorcze informacje na temat interwencji policyjnych w Bytomiu. Każdy rekord jest przyporządkowany do komisariatu, sektora oraz ulicy. Dane dotyczyły dwóch miesięcy 2015 roku
 - d. Granice sektorów komisariatów policji
 - Plik shapefile z sektorów komisariatów policji
2. Przetwarzanie danych
- a. Osie ulic:
 - Ulice zostały przyporządkowane do sektorów komisariatów.
 - b. Punkty adresowe:
 - Punkty adresowe przyporządkowano do sektorów komisariatów oraz jednostek urbanistycznych,
 - Scalono w multipoint wszystkie punkty adresowe odpowiadające fragmentowi ulicy w sektorze i jednostce (klastry),
 - Obliczono liczbę mieszkańców dla każdego klastra.
 - c. Dane dotyczące przestępczości:
 - W arkuszu kalkulacyjnym z danymi dotyczącymi przestępstw utworzono jednoznaczne identyfikatory ulic w ramach sektorów,
 - Tabelę połączono z plikiem zawierającym osie ulic.
 - d. Dane demograficzne:
 - Należy obliczyć liczbę osób zameldowanych w każdej jednostce urbanistycznej.
3. Analiza danych
- a. Osie ulic z danymi dotyczącymi przestępczości
 - Każdy fragment ulicy z przyporządkowanym sektorem został przypisany do jednostki urbanistycznej. W przypadku gdy ulica znajduje się w dwóch jednostkach powstały dwa rekordy. Utworzono unikalne identyfikatory zawierające nazwę ulicy, numer sektora oraz numer jednostki.
 - b. W przypadku gdy ulica została podzielona między sektory i/lub jednostki, liczbę przestępstw należy rozdzielić na klastry używając udziału mieszkańców danego fragmentu ulicy w klastrze do mieszkańców całego klastra.

$$P = \frac{w * x}{z}$$

Gdzie:

P – liczba przestępstw przy fragmencie ulicy należącym do klastra

w – liczba osób zameldowanych przy fragmencie ulicy należącym do klastra

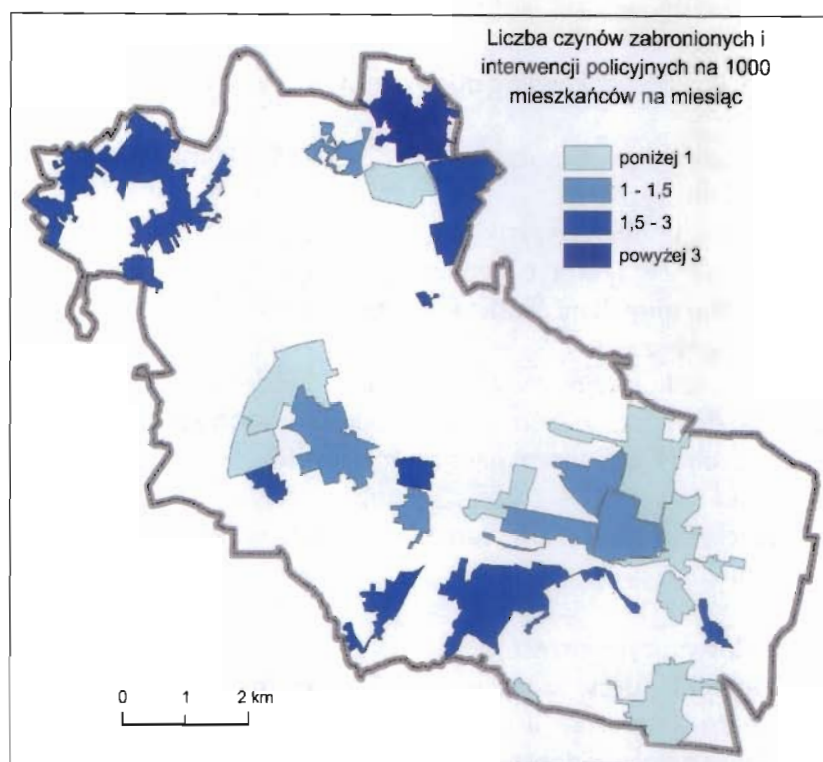
x – liczba przestępstw przy ulicy należącym do sektora policyjnego

z – liczba osób zameldowanych przy fragmencie ulicy należącym do sektora policyjnego

- c. Zsumowano liczbę przestępstw dla każdej jednostki urbanistycznej i przeliczono na 1000 mieszkańców.

4. Wizualizacja danych

Otrzymane wyniki zostały przedstawione na kartogramie (Rycina 6.)

Rycina 6. Kartogram przedstawiający liczbę czynów zabronionych i interwencji policyjnych na 1000 mieszkańców na miesiąc w 2015 roku.

Dane mieszane

Niejako osobną kategorię danych stanowi analiza dostępności komunikacji publicznej. Posłużyła ona do obliczenia dwóch wskaźników:

- Średniej odległości od przystanku komunikacji publicznej
- Liczby kursów komunikacji publicznej na dobę w dniu roboczym na 1000 mieszkańców

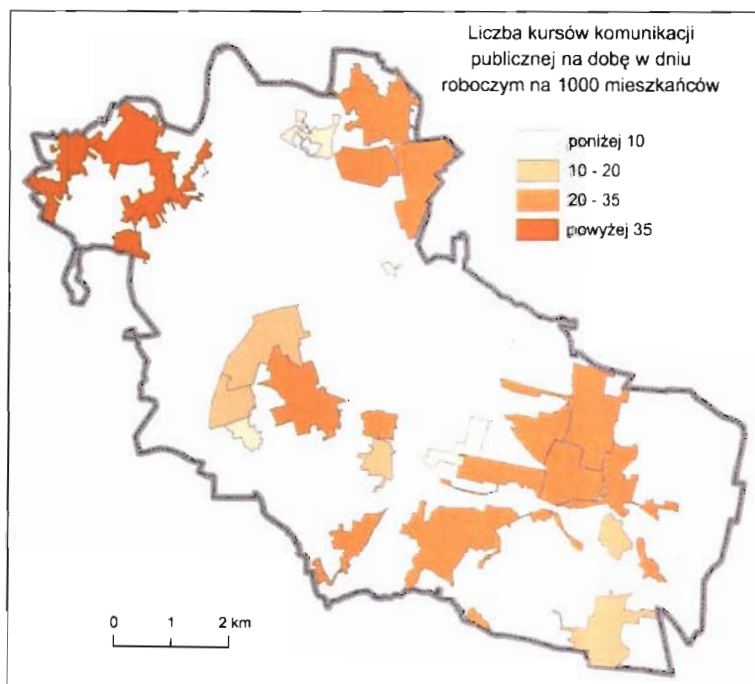
1. Dane

- a. Przystanki komunikacji miejskiej
 - Dane w postaci punkowego pliku shapefile zawierającego przystanki wraz z nazwami
- b. Liczba kursów dla każdego przystanku

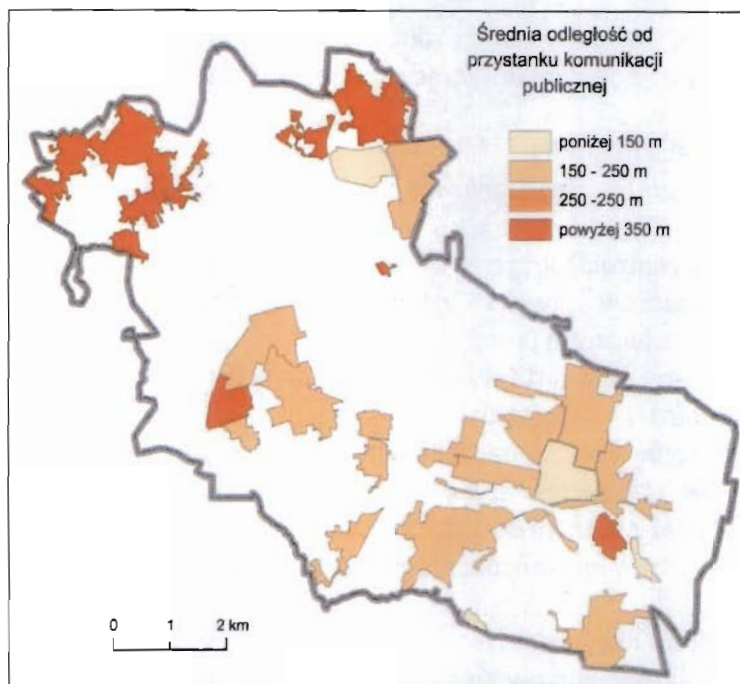
- Ze strony KZK GOP pozyskano rozkład jazdy dla każdego przystanku
- c. Punkty adresowe wraz z danymi dotyczącymi mieszkańców
- 2. Przetwarzanie danych
 - a. Przystanki komunikacji miejskiej:
 - Dla każdej grupy przystanków o tej samej nazwie wyznaczono centroid,
 - Dla każdego centroida wygenerowano poligon Thiessena
 - Wyznaczono części wspólne poligonów oraz jednostek urbanistycznych (komórki)
 - Wygenerowano ekwidystanty od każdego przystanku
 - b. Liczba kursów dla każdego przystanku:
 - Obliczono liczbę kursów na dobę w dniu roboczym dla każdej grupy przystanków o tej samej nazwie
 - c. Punkty adresowe wraz z danymi dotyczącymi mieszkańców:
 - Obliczono liczbę mieszkańców dla każdej komórki.
- 3. Analiza danych
 - a. Przystanki komunikacji miejskiej:
 - Obliczono liczbę kursów na dobę w dniu roboczym na 1000 mieszkańców danej komórki:
 - W przypadku gdy w ramach jednostki znajduje się kilka komórek wyniki należy zsumować.
 - Na podstawie ekwidystant obliczono średnią odległość od przystanku w danej jednostce urbanistycznej.

4. Wizualizacja danych

Otrzymane wyniki zostały przedstawione na kartogramach (Ryciny 7. i 8.)

Rycina 7. Liczba kursów komunikacji publicznej na dobę w dniu roboczym na 1000 mieszkańców w dniu roboczym w 2015 roku

Rycina 8. Średnia odległość od przystanku komunikacji publicznej w 2015 roku

Analogiczna metoda została również zastosowana do następujących wskaźników:

- Średnia odległość od placówek podstawowej opieki medycznej

IV. WYZNACZENIE OBSZARÓW ZDEGRADOWANYCH

Obliczanie wskaźników

Porównywanie wskaźników charakteryzujących poszczególne zjawiska jest utrudnione, z uwagi na duże zróżnicowanie wskaźników, a także ich zapis w różnych jednostkach i przedziałach. Dodatkowym problemem jest fakt, iż powyższe wskaźniki opisują niepowiązane ze sobą zjawiska. W celu określenia, w której jednostce urbanistycznej występuje najwięcej negatywnych zjawisk w każdej ze sfer, posłużyć może wskaźnik syntetyczny obliczany według metody Perkala. Sposób jego wyznaczenia przedstawiono na przykładzie sfery społecznej.

ETAP 1

Kryzys w sferze społecznej, dotyczy szczególnie takich zjawisk jak bezrobocie, ubóstwo, przestępczość, niski poziom edukacji lub kapitału społecznego, a także niewystarczający poziom uczestnictwa w życiu publicznym i kulturalnym. W pierwszym etapie zgromadzono dane, tj. wartości wybranych wskaźników dla każdego z negatywnych zjawisk, w wyznaczonych jednostkach urbanistycznych. Przykładowe zestawienie dla wskaźnika syntetycznego podstawowego sfery społecznej przedstawia Tabela 8.

Tabela 8. Wartości wskaźników sfery społecznej

Jednostka	Bezrobocie	Ubóstwo	Przestępczość	Edukacja	Aktywność społeczna i obywatelska
	Liczba długotrwale bezrobotnych (powyżej 1 roku) na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym	Liczba osób korzystających ze świadczeń socjalnych na 1000 mieszkańców	Liczba niebieskich kart wydana na 1000 mieszkańców	Średni ogólny wynik sprawdzianu szóstoklasisty	Frekwencja w wyborach parlamentarnych 2015
1	18,85	25,55	0	60,43	48,07
2	22,86	14,25	0,27	66,05	55,06
3	18,06	18,68	0	59,03	52,03
4	18,96	11,65	0	59,03	56,05
5	34,52	39,51	0,77	59,69	46,91
6	23,69	16,74	0	70,12	50,99
7	49,44	100,21	0,48	52,18	40,20
8	126,43	256,95	1,71	54,23	22,78
23	20,59	67,72	1,01	59,79	47,72

ETAP 2

Zamieszczone w Tabeli 8 dane opisują zjawiska, które trudno porównać. Wykonanie obliczeń dla każdej jednostki urbanistycznej z tak przygotowanego materiału jest utrudnione, dlatego też w drugim etapie powinno się znormalizować wartości wskaźników. Czynność ta polega na odjęciu od zmiennych ich średnich arytmetycznych, a następnie podzieleniu otrzymanej różnicy przez odchylenie standardowe według wzoru:

$$t_{ij} = \frac{x_{ij} - \bar{x}_j}{S_j}$$

Gdzie:

t_{ij} – wartość znormalizowanego wskaźnika j dla jednostki urbanistycznej i ,

x_{ij} – wartość wskaźnika j dla jednostki urbanistycznej i ,

\bar{x}_j – średnia arytmetyczna wskaźnika j ,

S_j – odchylenie standardowe miernika j .

W przypadku zjawisk, gdzie wysoka wartość wskaźnika jest zjawiskiem pozytywnym, wskaźnik po normalizacji należy pomnożyć przez (-1). Wartości znormalizowanych wskaźników zawiera Tabela 9.

Tabela 9. Wartości wskaźników dla sfery społecznej po normalizacji

	Bezrobocie	Ubóstwo	Przestępczość	Edukacja	Aktywność społeczna i obywatelska
Jednostka	Liczba długotrwale bezrobotnych (powyżej 1 roku) na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym	Liczba osób korzystających ze świadczeń socjalnych na 1000 mieszkańców	Liczba niebieskich kart wydana na 1000 mieszkańców	Średni ogólny wynik sprawdzianu szóstoklasisty	Frekwencja w wyborach parlamentarnych 2015
1	-0,805	-0,623	-0,437	0,001	-0,327
2	-0,689	-0,800	-0,919	-0,992	-1,261
3	-0,828	-0,730	0,020	0,248	-0,856
4	-0,802	-0,841	3,590	0,248	-1,394
5	-0,351	-0,404	-0,523	0,131	-0,173
6	-0,665	-0,761	0,618	-1,710	-0,718
7	0,082	0,548	0,028	1,457	0,724
8	2,315	3,004	1,533	1,095	3,051
23	-0,755	0,038	0,031	0,114	-0,281

ETAP 3

Wartości wskaźników po normalizacji umożliwiają dalsze wyliczenia. W następnym etapie należy zsumować wartości poszczególnych wskaźników we wszystkich jednostkach urbanistycznych w jeden wskaźnik syntetyczny, posługując się wzorem:

$$P_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n t_{ij}$$

Gdzie:

P_i – syntetyczny wskaźnik negatywnego wpływu zjawisk społecznych

n – liczba wskaźników (cech)

t_{ij} – wartość wskaźnika j dla jednostki urbanistycznej i

Wartości wskaźnika syntetycznego zawiera Tabela 10.

Tabela 10. Wartości wskaźnika syntetycznego dla jednostek urbanistycznych

Jednostka	Bezrobocie	Ubóstwo	Przestępczość	Edukacja	Aktywność społeczna i obywatelska	Wskaźnik syntetyczny
	Liczba długotrwale bezrobotnych (powyżej 1 roku) na 1000 mieszkańców w wieku produkcyjnym	Liczba osób korzystających ze świadczeń socjalnych na 1000 mieszkańców	Liczba niebieskich kart wydana na 1000 mieszkańców	Średni ogólny wynik sprawdzianu szóstoklasisty	Frekwencja w wyborach parlamentarnych 2015	
1	-0,805	-0,623	-0,437	0,001	-0,327	-0,449
2	-0,689	-0,800	-0,919	-0,992	-1,261	-0,599
3	-0,828	-0,730	0,020	0,248	-0,856	-0,576
4	-0,802	-0,841	3,590	0,248	-1,394	-0,330
5	-0,351	-0,404	-0,523	0,131	-0,173	-0,222
6	-0,665	-0,761	0,618	-1,710	-0,718	-0,775
7	0,082	0,548	0,028	1,457	0,724	0,281
8	2,315	3,004	1,533	1,095	3,051	1,640
23	-0,755	0,038	0,031	0,114	-0,281	-0,025

ETAP 4

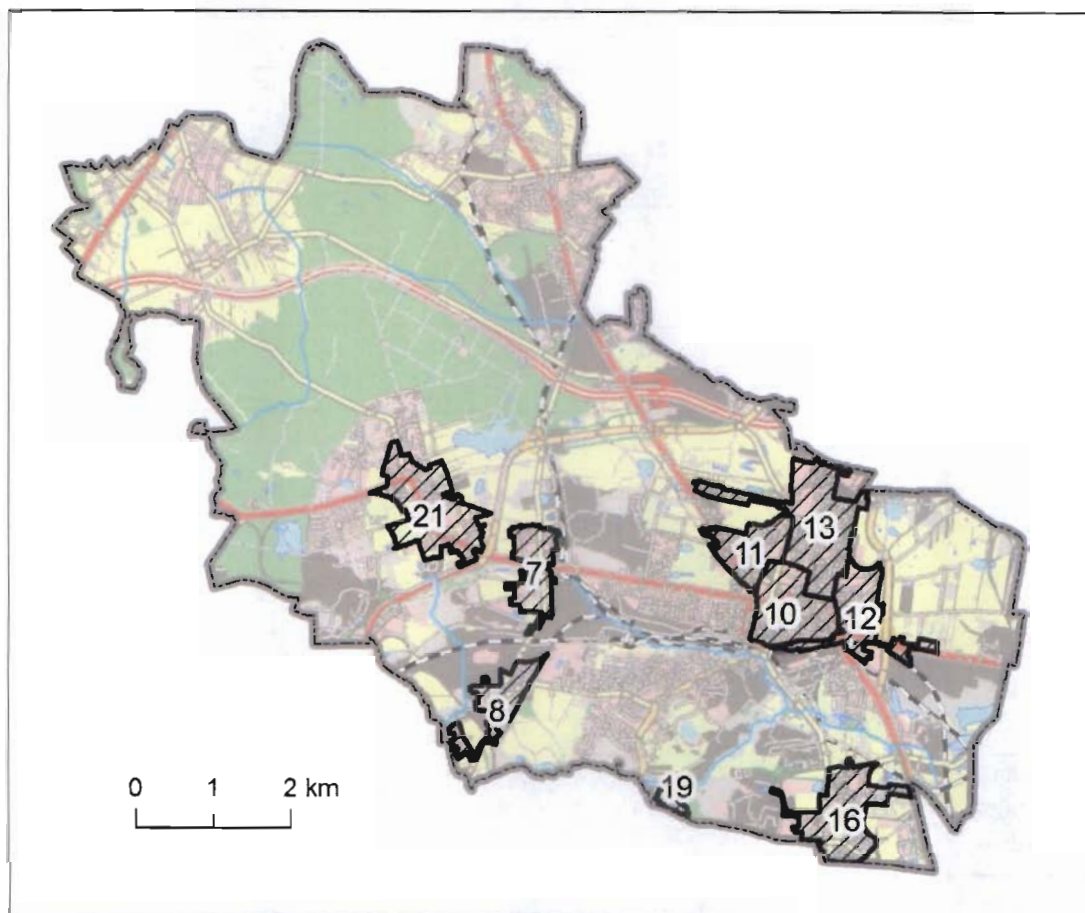
W ostatnim etapie dokonujemy analizy **wskaźnika** syntetycznego. Wysokie wartości wskaźnika odzwierciedlają kryzys w **sferze** społecznej. Im wyższa wartość wskaźnika syntetycznego, tym większe **prawdopodobieństwo** wystąpienia kryzysu. Niskie wartości wskaźnika syntetycznego wskazują na **stosunkowo** pozytywny obraz zjawisk społecznych, a zatem na niewielkie **prawdopodobieństwo wystąpienia** kryzysu na tym obszarze. Wartości wskaźników dla poszczególnych sfer zawiera **Załącznik 2**.

W wyniku analiz otrzymano macierz **ukazująca** problemy poszczególnych jednostek w poszczególnych sferach. W tabeli **11** **zaznaczono** czerwonym kolorem jednostki urbanistyczne, w których zidentyfikowano **zjawiska** kryzysowe. W sumie te jednostki stanowią zamieszkały obszar zdegradowany w Bytomiu (Rycina 9.). Dane przestrzenne zawierające granice jednostek zdegradowanych stanowią **Załącznik 3** niniejszego opracowania.

Tabela 11. Występowanie problemów w poszczególnych sferach

Jednostka	Nazwa	Sfera społeczna	Sfera gospodarcza	Sfera środowiskowa	Sfera przestrzenno-funkcjonalna	Sfera techniczna	Jednostka objęta kryzysem
1	Miechowice domki	-	+	-	+	+	-
2	Miechowice Północ	-	+	-	-	-	-
3	Blachówka	-	-	-	+	-	-
4	Sucha Góra	-	-	-	+	-	-
5	Stroszek	-	+	-	-	-	-
6	Osiedle Ziętka	-	+	+	-	-	-
7	Karb	+	+	+	+	-	+
8	Bobrek	+	+	+	-	+	+
9	Szombierki	-	+	-	-	-	-
10	Śródmieście	+	-	+	-	+	+
11	Śródmieście Zachód	+	-	+	-	-	+
12	Rozbark	+	+	+	-	+	+
13	Śródmieście Północ	+	-	-	-	+	+

14	Chorzowska	-	+	+	-	-	-
15	Osiedle Arki Bożka	-	+	+	-	-	-
16	Łagiewniki	+	+	-	-	-	+
17	Osiedla centralne Północ	-	+	+	-	-	-
18	Miechowice Południe	-	+	+	-	-	-
19	Kolonia Zgorzelec	+	+	-	+	+	+
20	Stolarzowice - Górniki	-	-	+	+	-	-
21	Stare Miechowice	+	-	-	+	+	+
22	Osiedle Awaryjne	-	+	+	+	+	-
23	Osiedla centralne Południe	-	-	+	-	+	-

Rycina 9. Obszar zdegradowany w Bytomiu (9 jednostek urbanistycznych)

V. WYZNACZENIE OBSZARU REWITALIZACJI

Obszary zamieszkałe

Z przeprowadzonej diagnozy wynika, że zamieszkałych obszarów zdegradowanych jest w Bytomiu znacznie więcej, niż dopuszcza Ustawa o rewitalizacji. W szczególności barierą okazała się wartość maksymalna 30% mieszkańców. Jednostki wskazane jako zdegradowane, choć obejmowały jedynie 9,5% powierzchni całego miasta, to zamieszkiwało je aż 39,7% mieszkańców.

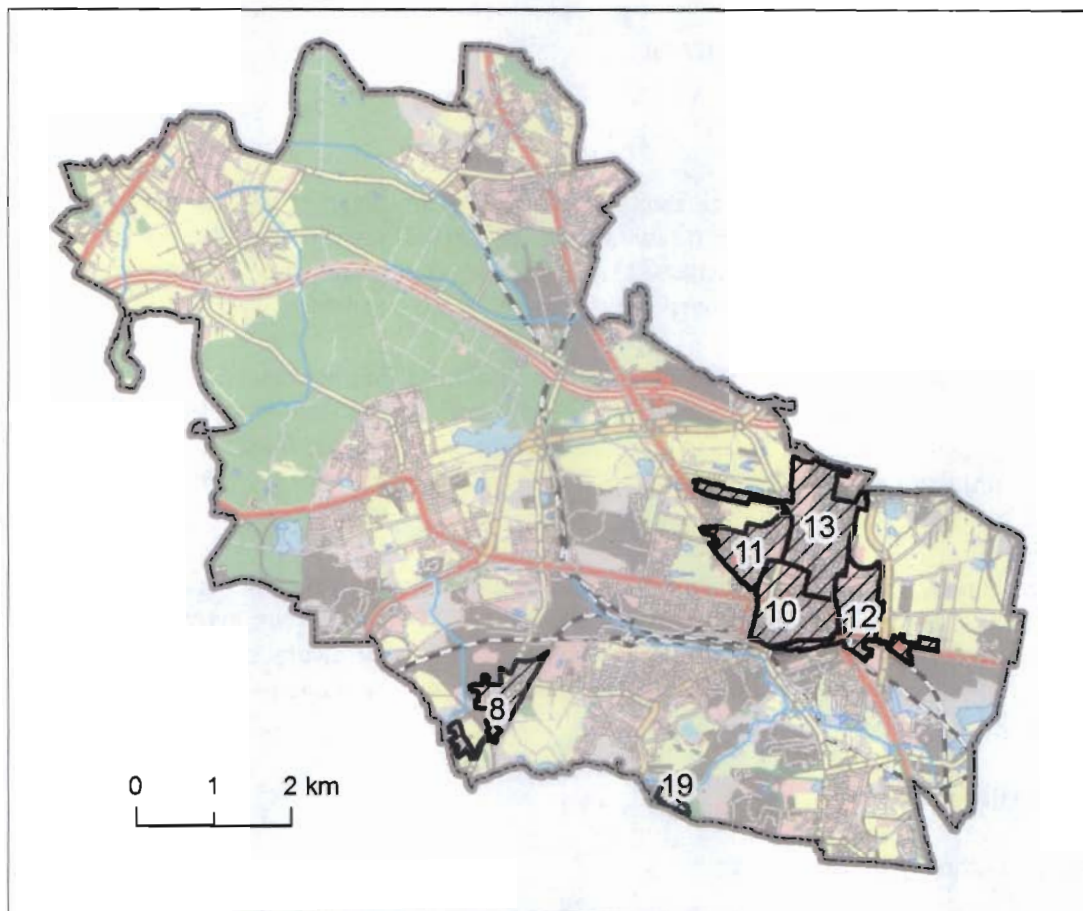
Zgodnie z przyjętą w Ustawie o rewitalizacji definicją rewitalizacja *stanowi proces wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, prowadzony w sposób kompleksowy, poprzez zintegrowane działania na rzecz lokalnej społeczności, przestrzeni i gospodarki, skoncentrowane terytorialnie, prowadzone przez interesariuszy rewitalizacji na podstawie gminnego programu rewitalizacji.*

Te, ustawowe zapisy, a także fakt szczególnej koncentracji negatywnych zjawisk - stały się podstawą do wskazania obszaru rewitalizacji spośród zidentyfikowanych w Bytomiu obszarów zdegradowanych. Dążąc do tego, by obszar rewitalizacji był *skoncentrowany terytorialnie* wskazano wszystkie 4 śródmiejskie jednostki urbanistyczne objęte kryzysem, nazwane na potrzeby niniejszego opracowania:

- Śródmieście (jednostka nr 10),
- Śródmieście Zachód (jednostka nr 11),
- Rozbark (jednostka nr 12),
- Śródmieście Północ (jednostka nr 13).

Dodatkowo do obszarów rewitalizacji dołączono dzielnicę Bobrek (jednostka nr 8), z uwagi na znaczne nasilenie problemów społecznych oraz gospodarczych, środowiskowych i technicznych oraz bardzo niewielką, przylegającą do południowej granicy miasta jednostkę urbanistyczną – Kolonię Zgorzelec (jednostka nr 19). Kolonia Zgorzelec to osiedle zamieszkane przez zaledwie 150 osób, już w poprzednich latach było miejscem podejmowania różnego rodzaju projektów rewitalizacji, które dalej powinny być kontynuowane.

W sumie jako obszar rewitalizacji wskazano 6 zamieszkałych jednostek urbanistycznych, zajmujących w sumie 5,93% powierzchni Bytomia i zamieszkałych przez 29% mieszkańców miasta (Rycina 10.). Do obszaru rewitalizacji nie włączono ostatecznie 3 jednostek urbanistycznych uznanych za zdegradowane, ponieważ natężenie zjawisk kryzysowych było tam relatywnie mniejsze. Dane przestrzenne zawierające granice jednostek zaliczonych do obszaru rewitalizacji stanowią Załącznik 4 niniejszego opracowania.

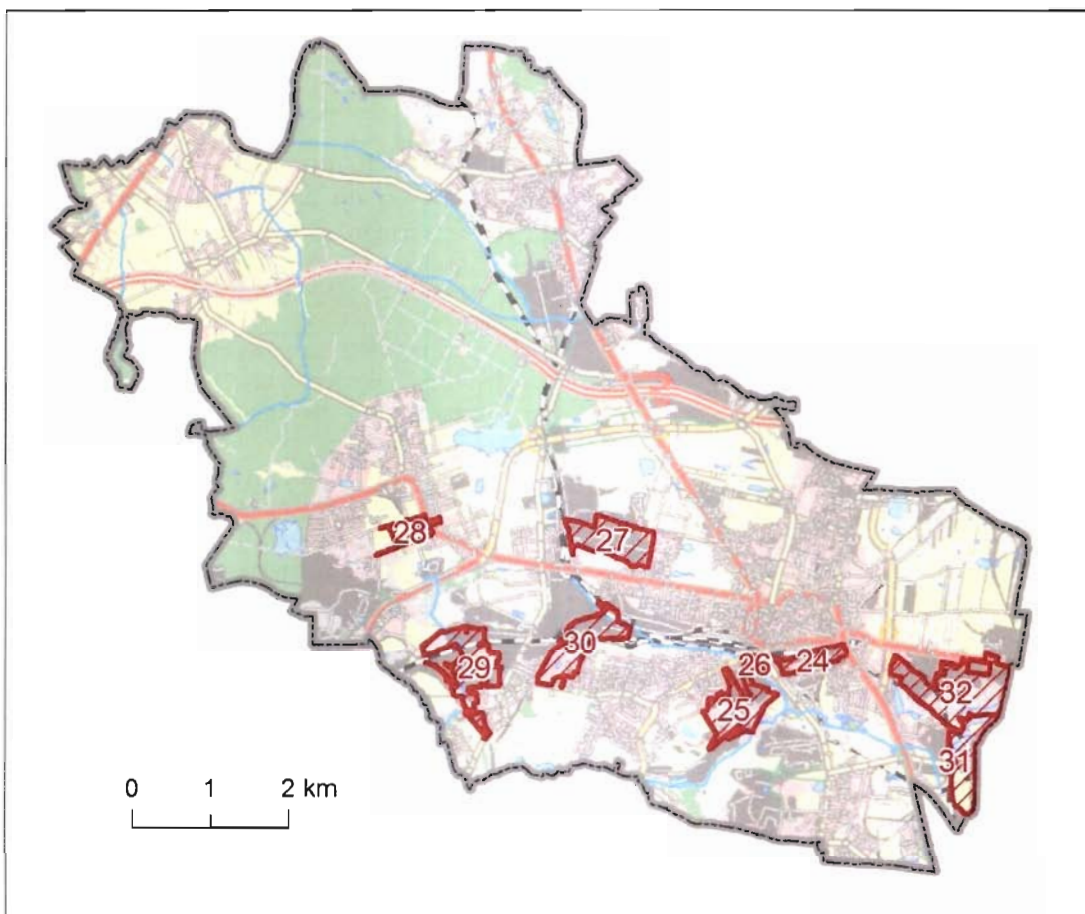

Rycina 10. Obszar rewitalizacji – 6 jednostek urbanistycznych wskazanych jako obszar do rewitalizacji.

Obszary niezamieszkałe

W art. 10 punkt 3. Ustawy o rewitalizacji ustawodawca wskazał, że: *Niezamieszkałe tereny przemysłowe, w tym poportowe i powydobywcze, tereny powojenne albo pokolejowe, na których występują negatywne zjawiska, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1–4, mogą wejść w skład obszaru rewitalizacji wyłącznie w przypadku, gdy działania możliwe do przeprowadzenia na tych terenach przyczynią się do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom społecznym, o których mowa w art. 9 ust. 1.*

Zgodnie z tym zapisem wskazano w Bytomiu 9 obszarów niezamieszkałych, na których występują negatywne zjawiska i na których możliwa będzie realizacja działań, które przyczynią się do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom społecznym na zamieszkałych obszarach włączonych do obszaru rewitalizacji. Granice tych obszarów przedstawiono na Rycinie 11. W Tabeli 12 przedstawiono charakterystykę jednostek, a w Tabeli 13 opis negatywnych zjawisk na tych obszarach oraz opisano przewidywane, możliwe do przeprowadzenia działania, które przyczynią się do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom społecznym na obszarach zamieszkałych. Dane przestrzenne zawierające granice niezamieszkałych obszarów rewitalizacji stanowią Załącznik 5 niniejszego opracowania.

Rycina 11. Niezamieszkałe obszary rewitalizacji (wskazane zgodnie z Art. 10.3. Ustawy o rewitalizacji).

Tabela 12. Wielkość poszczególnych obszarów niezamieszkałych zaliczonych do obszaru rewitalizacji

Jednostka	Nazwa	Powierzchnia [ha]	Odsetek powierzchni [%]
24	Teren dawnej KWK Rozbark	15	0,22
25	Teren dawnej KWK Szombierki	44	0,63
26	Wzgórze św. Małgorzaty	4	0,06
27	Teren KWK Centrum	44	0,64
28	Kompleks parkowo-pałacowy Miechowice	15	0,22
29	Teren dawnej huty Bobrek	56	0,80
30	EC Szombierki + Pola Szombierskie	44	0,64
31	Rezerwat przyrody „Żabie Doły”	41	0,59
32	Tereny przemysłowe „Orzeł Biały”	78	1,12

Tabela 13. Lista obszarów niezamieszkałych wraz z opisem negatywnych zjawisk oraz przewidywanych działań

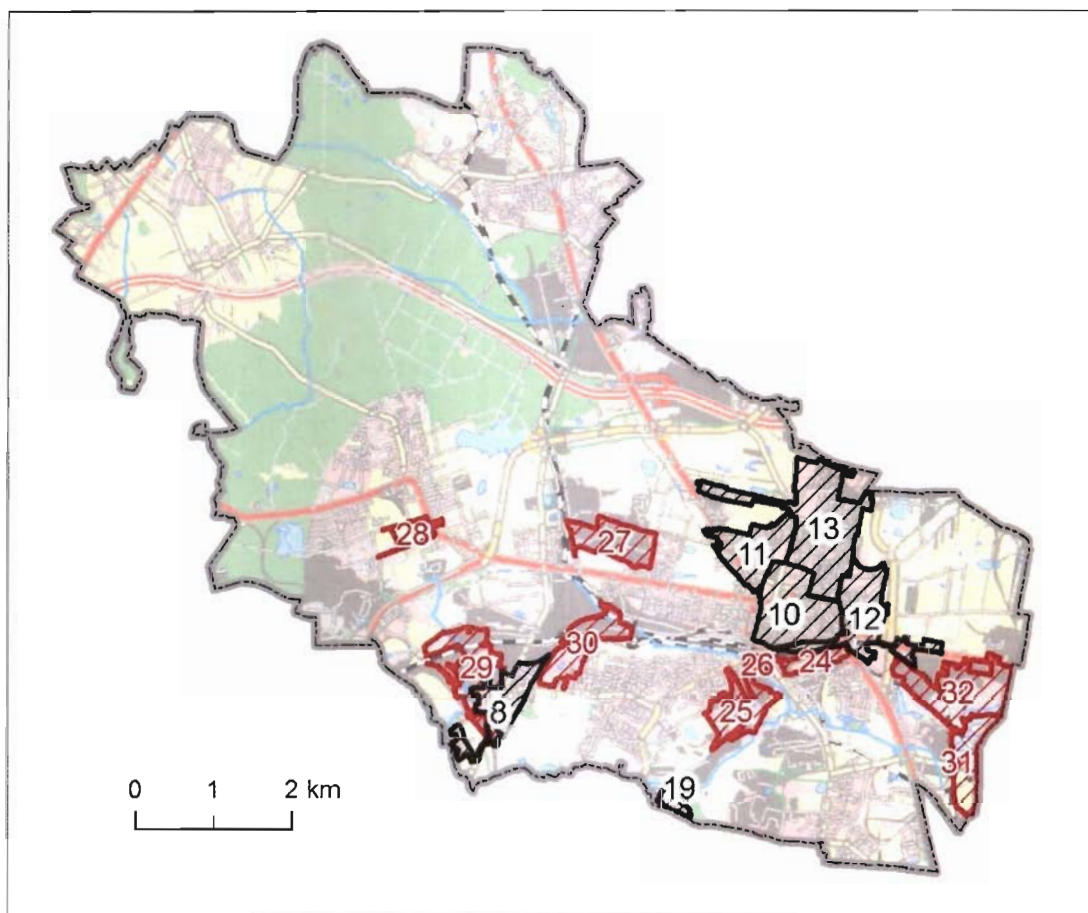
LP	Nazwa jednostki	Zjawiska problemowe cechujące obszar - zgodnie z art.9 ust.1 pkt 1-4 Ustawy o rewitalizacji	Działania możliwe do przeprowadzenia w jednostce, które przyczynią się do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom społecznym, o których mowa w art.9 ust.1 ustawy o rewitalizacji
24	Teren dawnej KWK Rozbark	Problemy gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne	Na terenach dawnej KWK Rozbark planowane jest utworzenie strefy aktywności gospodarczej. Na zrewitalizowanych terenach pokopalnianych możliwa będzie lokalizacja nowych przedsiębiorstw, w których zatrudnienie znajdą mieszkańcy zidentyfikowanych w mieście terenów zdegradowanych. Działalność podmiotów wykorzystujących zrewitalizowaną przestrzeń ma się wzajemnie uzupełniać i wspierać w aktywnym działaniu na rzecz rozwoju gospodarczego.
25	Teren dawnej KWK Szombierki	Problemy gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne	Realizacja terenu dawnej KWK Szombierki, mająca być realizowana w oparciu o zapisy obowiązującego mpzp „Szombierki Południe” oraz w oparciu o projektowany układ drogowy ma doprowadzić do: <ul style="list-style-type: none"> • zespołu usługowego stanowiącego rozwinięcie istniejących obiektów usługowych i handlowych – wielkopowierzchniowych z uwypukleniem obiektów cennych z historycznego i krajobrazowego punktu widzenia, tj. Szybu Krystyna i Szybu Ewa • dalszego rozwoju infrastruktury sportowej i rekreacji stanowiącej uzupełnienie oferty istniejącego pola golfowego i terenów rekreacyjnych powiązanych z funkcjonującym polem golfowym oraz ścieżkami pieszymi i rowerowymi planowanymi wzdłuż rzeki Bytomki • rozwoju funkcji mieszkaniowej – na części terenów zlokalizowane zostaną nowe budynki mieszkaniowe, wielo- i jednorodzinne. Rewitalizacja tego obszaru doprowadzi do: tworzenia nowych miejsc pracy, obiektów sportowych i rekreacyjnych oraz nowych budynków mieszkalnych przeznaczonych w szczególności dla mieszkańców obszarów zdegradowanych wskazanych do rewitalizacji. Dodatkowo zachowane zostaną ważne elementy dziedzictwa materialnego.
26	Wzgórze św. Małgorzaty	Techniczne, przestrzenno-funkcjonalne	Wzgórze św. Małgorzaty, położone w południowej części miasta Bytomia to miejsce założenia pierwszego grodu bytomskiego, którego powstanie szacuje się na połowę XI wieku. Cały obiekt wpisany jest do rejestru zabytków pod numerem C/1330/85. Rewitalizacja tego obszaru pozwoli na ochronę i optymalizację wykorzystania znajdujących się tam obiektów dziedzictwa sakralnego i kulturowego regionu poprzez: <ul style="list-style-type: none"> - konserwację i zachowanie obiektu dziedzictwa kulturowego dla przyszłych pokoleń, - zabezpieczenie zabytku przed zniszczeniem, - poprawę dostępności dziedzictwa kulturowego, - poprawę atrakcyjności oferty kulturalnej i społecznej

27	Teren KWK Centrum	Problemy gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne	Zgodnie z zapisami obowiązującego <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom</i> znajdujące się na tym terenie obiekty produkcyjne i przemysłowe, po uprzedniej rewitalizacji (a także niwelacji i oczyszczeniu z ewentualnych depozytów skażonych chemicznie) zostaną wykorzystane pod nowe funkcje gospodarcze. Efektem rewitalizacji i ponownego zagospodarowania tego obszaru będzie powstawanie nowych miejsc pracy dla mieszkańców obszarów wskazanych do rewitalizacji.
28	Kompleks parkowo-pałacowy Miechowice	Techniczne, przestrzenno-funkcjonalne	Zespół pałacowo-parkowy Thiele-Wincklerów jest cennym obiektem w skali miasta i regionu oraz ważny dla tożsamości miasta. Stanowi wyjątkowy przykład zespołu różnorodnych elementów kulturowych i naturalnych łączących się w harmonijny układ. Zachowanie tego cennego dziedzictwa kulturowego będzie wymagało: - remontu oficyny pałacu, - zagospodarowania terenu działki wokół rumowiska pozostałego po zburzonej części pałacu Thiele-Wincklerów jako ważnego elementu tworzącego krajobraz całego zespołu. W sumie te działania pozwolą na podniesienie jakości obszaru zieleni urządzonej, ważnej dla mieszkańców obszarów wskazanych do rewitalizacji.
29	Teren dawnej huty Bobrek	Problemy gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne	W oparciu o zapisy obowiązujących mpzp dla części obszaru Bobrka oraz dla części obszaru Karbia planowane jest powstawanie obiektów produkcyjnych i zaplecza magazynowego oraz obiektów usługowych. Wcześniej niezbędne będzie zrealizowanie działań związanych z dostosowaniem podłoża do nowych inwestycji poprzez m.in. niwelację terenu, częściową wymianę gruntu, oczyszczanie gruntu zanieczyszczeń, itp. Na tym obszarze będą mogły powstawać nowe miejsca pracy dla mieszkańców terenów wskazanych do rewitalizacji.
30	EC Szombierki + Pola Szombierskie	Problemy gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-funkcjonalne	Realizacja funkcji usługowych i częściowo produkcyjnych na terenie EC Szombierki w powiązaniu z projektowanym układem komunikacyjnym i ze szczególnym uwzględnieniem funkcji wystawienniczych i handlowych, ekspozycyjnych, konferencyjnych, rozwijania, promocji i wdrażania nowych technologii. Na terenie Pól Szombierskich możliwa jest realizacja zabudowy usługowej oraz nieuciążliwej działalności produkcyjnej.
31	Rezerwat przyrody „Żabie Doły”	Przestrzenno-funkcjonalne	Planowane przedsięwzięcie obejmuje kilka równoległych działań ukierunkowanych na zachowanie i zapobieganie procesom utraty różnorodności biologicznej ZPK Żabie Doły, poprzez aktywną ochronę połączoną z edukacją ekologiczną oraz rozwój infrastruktury przyczyniającej się do zwiększenia atrakcyjności cennego przyrodniczo obszaru w granicach miasta Bytomia. Ochrona i udostępnienie tego obszaru są odpowiedzią na niedostatek wysokiej jakości terenów przyrodniczych na zdegradowanych i wskazanych do rewitalizacji zamieszkałych obszarach miasta.
32	Tereny poprzemysłowe „Orzeł Biały”	Problemy gospodarcze, środowiskowe, przestrzenno-	Na tym obszarze, zgodnie z zapisami obowiązującego <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom</i> możliwe będzie powstawanie obiektów

		funkcjonalne	produkcyjnych i przemysłowych oraz zabudowy usługowo-technicznej. Do tego celu niezbędne będzie uprzednie przygotowaniu obszaru, w tym w szczególności rozebranie zwałowisk pchutniczych (niwelacja, oczyszczenie z depozytów skażonych chemicznie) oraz po realizacji uzbrojenia terenu i dróg wewnętrznych). Na tak przygotowanym terenie będą mogły powstawać inwestycje, w których zatrudnienie znajdą mieszkańcy obszarów wskazanych do rewitalizacji.
--	--	--------------	---

Obszar rewitalizacji w Bytomiu

W wyniku przeprowadzonego procesu diagnozy i delimitacji jako obszar rewitalizacji wskazano tereny zaznaczone na rycinie 12. Obszar rewitalizacji w Bytomiu składa się z 6 jednostek urbanistycznych zamieszkałych przez 29% mieszkańców miasta, obejmujących 5,71% powierzchni miasta oraz z 9 obszarów dodatkowych, obejmujących 4,91% miasta, na których realizowane będą działania mające przyczynić się do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom społecznym zidentyfikowanym na obszarach zamieszkałych. W sumie obszar rewitalizacji obejmuje 10,84% powierzchni miasta.

Rycina 12. Obszar rewitalizacji w Bytomiu (na czarno zaznaczono obszary zamieszkałe, a na czerwono obszary dodatkowe)

SPIS RYCIN:

Rycina 1. 23 zamieszkałe jednostki urbanistyczne w Bytomiu.....	7
Rycina 2. Sposób przyporządkowania punktów adresowych do jednostek urbanistycznych ..	11
Rycina 3. Kartogram przedstawiający udział bezrobotnych pozostających bez pracy dłużej niż 12 miesięcy w ogóle mieszkańców w wieku produkcyjnym w roku 2015.	11
Rycina 4. Sposób wyznaczania części wspólnych jednostek urbanistycznych oraz obwodów wyborczych (komórek)	13
Rycina 5. Kartogram przedstawiający uśrednioną wysokość frekwencji wyborczej w wyborach parlamentarnych w październiku 2015 roku.	14
Rycina 6. Kartogram przedstawiający liczbę czynów zabronionych i interwencji policyjnych na 1000 mieszkańców na miesiąc w 2015 roku.....	16
Rycina 7. Liczba kursów komunikacji publicznej na dobę w dniu roboczym na 1000 mieszkańców w dniu roboczym w 2015 roku.....	17
Rycina 8. Średnia odległość od przystanku komunikacji publicznej w 2015 roku.....	18
Rycina 9. Obszar zdegradowany w Bytomiu (9 jednostek urbanistycznych)	24
Rycina 10. Obszar rewitalizacji – 6 jednostek urbanistycznych wskazanych jako obszar do rewitalizacji.	26
Rycina 11. Niezamieszkałe obszary rewitalizacji (wskazane zgodnie z Art. 10.3. Ustawy o rewitalizacji).	27
Rycina 12. Obszar rewitalizacji w Bytomiu (na czarno zaznaczono obszary zamieszkałe, a na czerwono obszary dodatkowe)	31

SPIS TABEL:

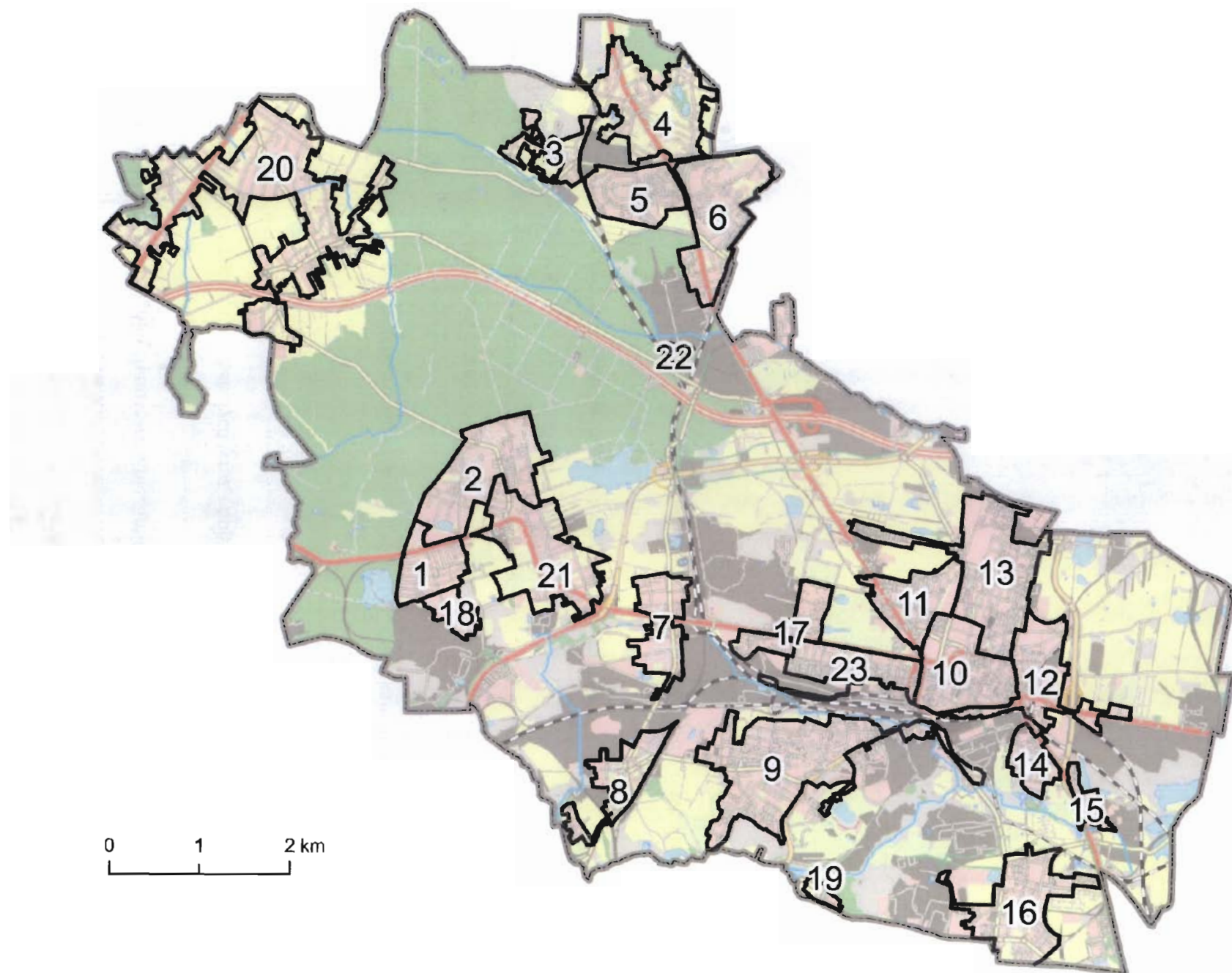
Tabela 1. Wykorzystane dane do wyznaczenia jednostek urbanistycznych	4
Tabela 2. Wielkość i liczba ludności poszczególnych jednostek urbanistycznych w Bytomiu. ..	5
Tabela 3. Sfera społeczna – zjawiska oraz wykorzystane wskaźniki.....	8
Tabela 4. Sfera gospodarcza – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki.....	9
Tabela 5. Sfera środowiskowa – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki	9
Tabela 6. Sfera przestrzenno-funkcjonalna – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki.....	9
Tabela 7. Strefa techniczna – zjawiska oraz zastosowane wskaźniki	10
Tabela 8. Wartości wskaźników sfery społecznej	19

Tabela 9. Wartości wskaźników dla sfery społecznej po normalizacji.....	20
Tabela 10. Wartości wskaźnika syntetycznego dla jednostek urbanistycznych.....	21
Tabela 11. Występowanie problemów w poszczególnych sferach	22
Tabela 12. Wielkość poszczególnych obszarów niezamieszkałych zaliczonych do obszaru rewitalizacji	27
Tabela 13. Lista obszarów niezamieszkałych wraz z opisem negatywnych zjawisk oraz przewidywanych działań.....	28

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik 1. Dane przestrzenne zawierające granice mieszkaniowych jednostek urbanistycznych
Załącznik 2. Tabela zawierająca szczegółowe wartości wskaźników
Załącznik 3. Dane przestrzenne zawierające granice zdegradowanych mieszkaniowych jednostek urbanistycznych
Załącznik 4. Dane przestrzenne zawierające granice mieszkaniowych jednostek urbanizacyjnych zaliczonych do obszaru rewitalizacji
Załącznik 5. Dane przestrzenne zawierające granice niezamieszkałych obszarów rewitalizacji

Załącznik 1 Granice mieszkaniowych jednostek urbanistycznych

Załącznik 2

Tabela zawierająca szczegółowe wartości wskaźników

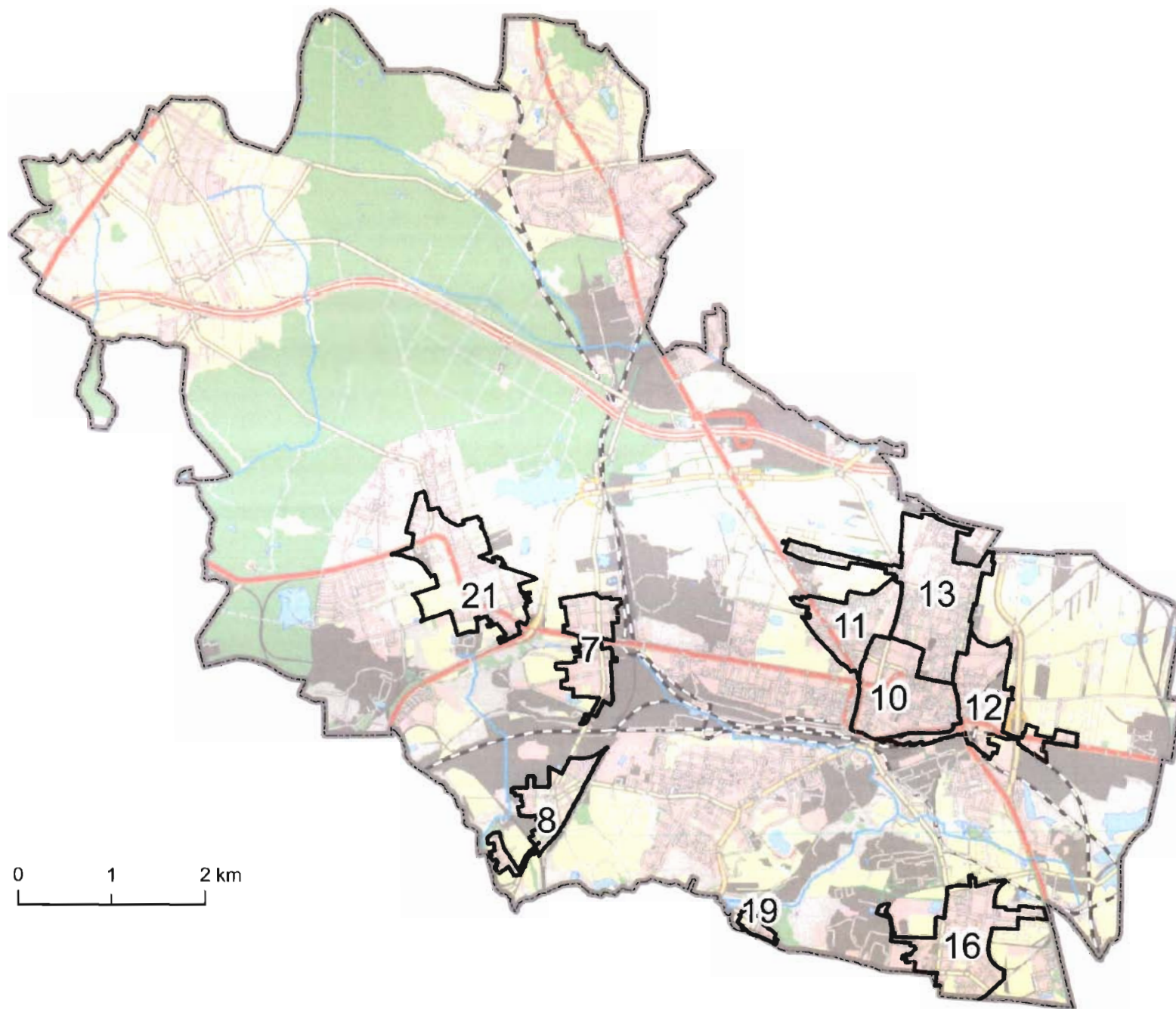
Jednostka	Nazwa	Sfera społeczna						
		Bezrobocie	Ubóstwo	Problemy społeczne	Przestępczość	Edukacja	Aktywność społeczna i obywatelska	Demografia
1	Miechowice domki	-0,721	-0,623	-0,383	-0,584	-0,176	-0,327	-0,330
2	Miechowice Północ	-0,843	-0,800	-0,698	-0,741	-0,672	-1,261	0,820
3	Blachówka	-0,945	-0,730	-0,445	-0,355	-0,283	-0,856	-0,419
4	Sucha Góra	-0,721	-0,841	-0,866	1,430	-0,283	-1,394	0,366
5	Stroszek	-0,335	-0,404	-0,444	-0,390	-0,352	-0,173	0,546
6	Osiedle Ziętka	-0,663	-0,761	-0,680	-0,056	-1,525	-0,718	-1,022
7	Karb	-0,018	0,548	0,196	-0,203	1,164	0,724	-0,443
8	Bobrek	2,343	3,004	2,657	0,929	0,983	3,051	-1,484
9	Szombierki	-0,404	-0,441	-0,474	-0,199	-0,078	-0,280	0,693
10	Śródmieście	1,045	1,495	1,331	0,153	-0,285	0,705	-0,416
11	Śródmieście Zachód	0,091	-0,046	0,160	0,240	0,180	0,208	0,138
12	Rozbark	1,358	1,263	0,947	0,013	1,214	1,107	-0,358
13	Śródmieście Północ	0,316	0,202	0,291	0,107	0,465	0,004	0,351
14	Chorzowska	-0,196	-0,340	-0,388	0,043	0,085	-0,433	0,889
15	Osiedle Arki Bożka	-0,885	-0,908	-0,688	-0,291	0,085	-1,517	3,326
16	Łagiewniki	0,090	-0,094	-0,004	-0,271	0,370	0,177	-0,262
17	Osiedla centralne Północ	-0,039	-0,906	-0,831	-0,672	-0,917	-1,099	0,084
18	Miechowice Południe	-0,859	-0,680	-0,642	0,291	-0,155	0,145	-0,692
19	Kolonia Zgorzelec	2,058	0,524	1,503	-1,053	1,215	0,707	-0,308
20	Stolarzowice - Górniki	-0,744	-0,627	-0,545	-0,138	-1,585	0,089	0,015
21	Stare Miechowice	0,841	1,578	0,632	1,859	-0,070	0,887	-0,511
22	Osiedle Awaryjne	-0,032	-0,453	-0,487	-0,072	0,366	0,534	-1,716
23	Osiedla centralne Południe	-0,734	0,038	-0,146	-0,039	0,255	-0,281	0,733

Załącznik 2

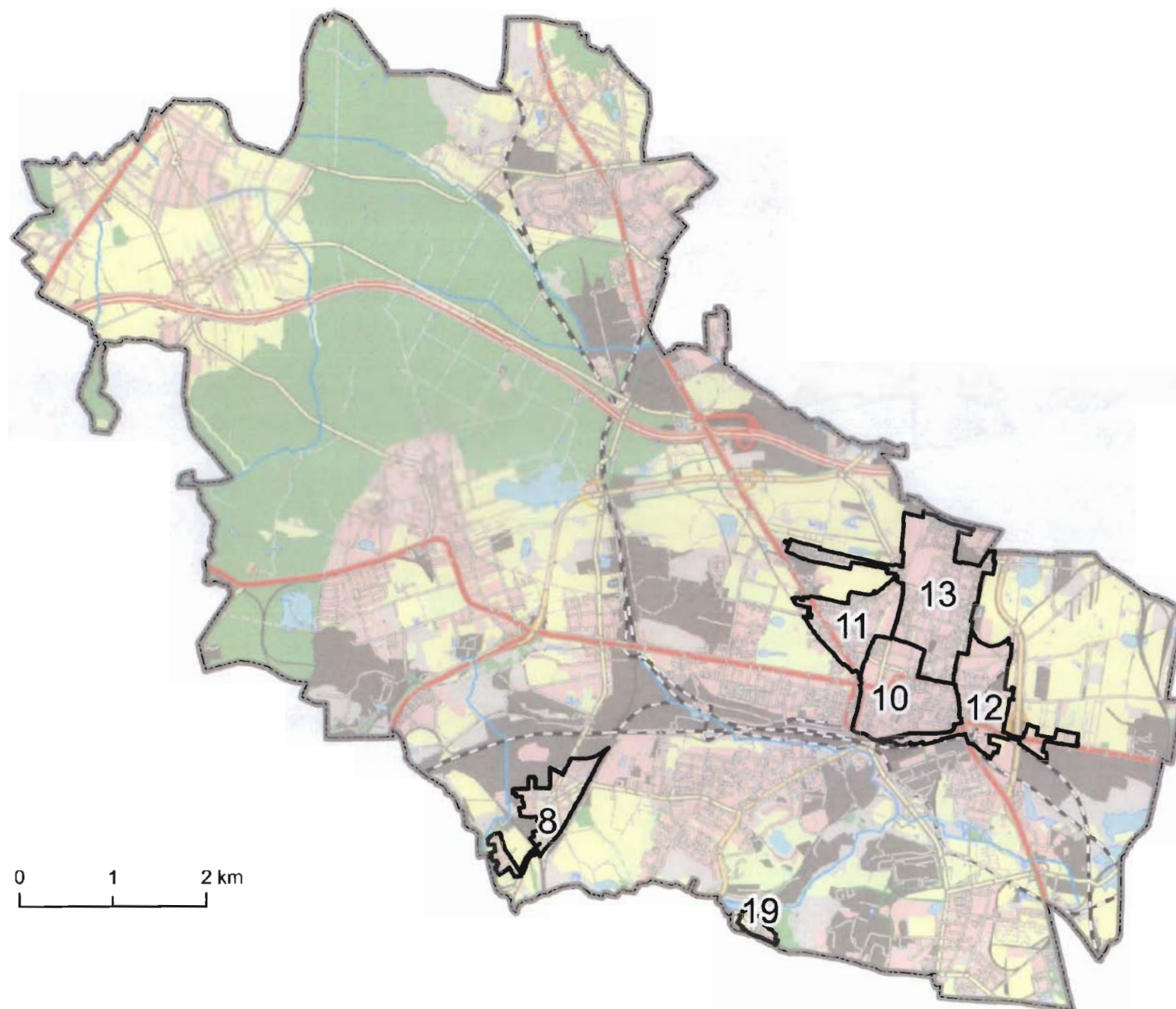
Tabela zawierająca szczegółowe wartości wskaźników

	Sfera gospodarcza	Sfera środowiskowa	Sfera przestrzenno-funkcjonalna			Strefa techniczna		
Wskaźnik syntetyczny	Aktywność gospodarcza	Zanieczyszczenie hałasem	Przedszkola, żłobki	Podstawowa opieka zdrowotna	Wskaźnik syntetyczny	Dostępność komunikacyjna	Warunki mieszkaniowe	Wskaźnik syntetyczny
-0,449	0,315	-1,082	0,575	0,450	0,513	0,798	-0,292	0,253
-0,599	0,126	-1,623	0,082	-0,467	-0,193	-0,039	-1,374	-0,707
-0,576	-0,308	-1,037	0,575	1,352	0,963	1,065	-1,166	-0,050
-0,330	-0,136	-0,590	0,409	1,500	0,954	-0,089	-0,666	-0,378
-0,222	0,786	-1,013	0,293	-0,594	-0,151	-1,294	-0,458	-0,876
-0,775	0,198	0,058	-0,068	-0,207	-0,138	-1,002	-1,166	-1,084
0,281	0,797	0,256	0,244	-0,223	0,011	-0,781	-0,125	-0,453
1,640	0,943	0,615	0,176	-0,519	-0,172	-1,047	1,124	0,039
-0,169	0,353	-0,683	0,215	-0,581	-0,183	-0,646	-0,375	-0,510
0,575	-2,497	0,517	0,136	-0,982	-0,423	-1,481	1,708	0,113
0,139	-0,210	1,053	0,433	-0,789	-0,178	-1,123	0,666	-0,228
0,792	0,057	0,950	0,344	-0,394	-0,025	-0,456	1,208	0,376
0,248	-0,537	-0,498	-0,458	0,312	-0,073	-0,762	0,833	0,035
-0,048	0,237	0,056	0,209	-0,678	-0,234	-0,109	-0,292	-0,200
-0,125	0,393	2,189	-0,046	-0,841	-0,444	-1,236	-0,875	-1,055
0,001	0,224	-0,472	-1,160	-0,529	-0,845	-0,601	0,042	-0,280
-0,626	0,406	0,439	-1,779	-0,620	-1,200	-0,846	-0,916	-0,881
-0,370	0,866	0,158	0,575	-0,870	-0,147	-0,020	-1,208	-0,614
0,664	1,013	-1,564	0,575	1,614	1,095	-0,846	1,708	0,431
-0,505	-0,492	0,366	0,575	0,723	0,649	-1,418	-0,292	-0,855
0,745	-0,113	-0,147	-0,016	0,318	0,151	-0,955	1,708	0,376
-0,266	0,727	1,486	-1,895	2,849	0,477	2,079	-0,458	0,810
-0,025	-3,148	0,566	0,005	-0,823	-0,409	-0,191	0,666	0,237

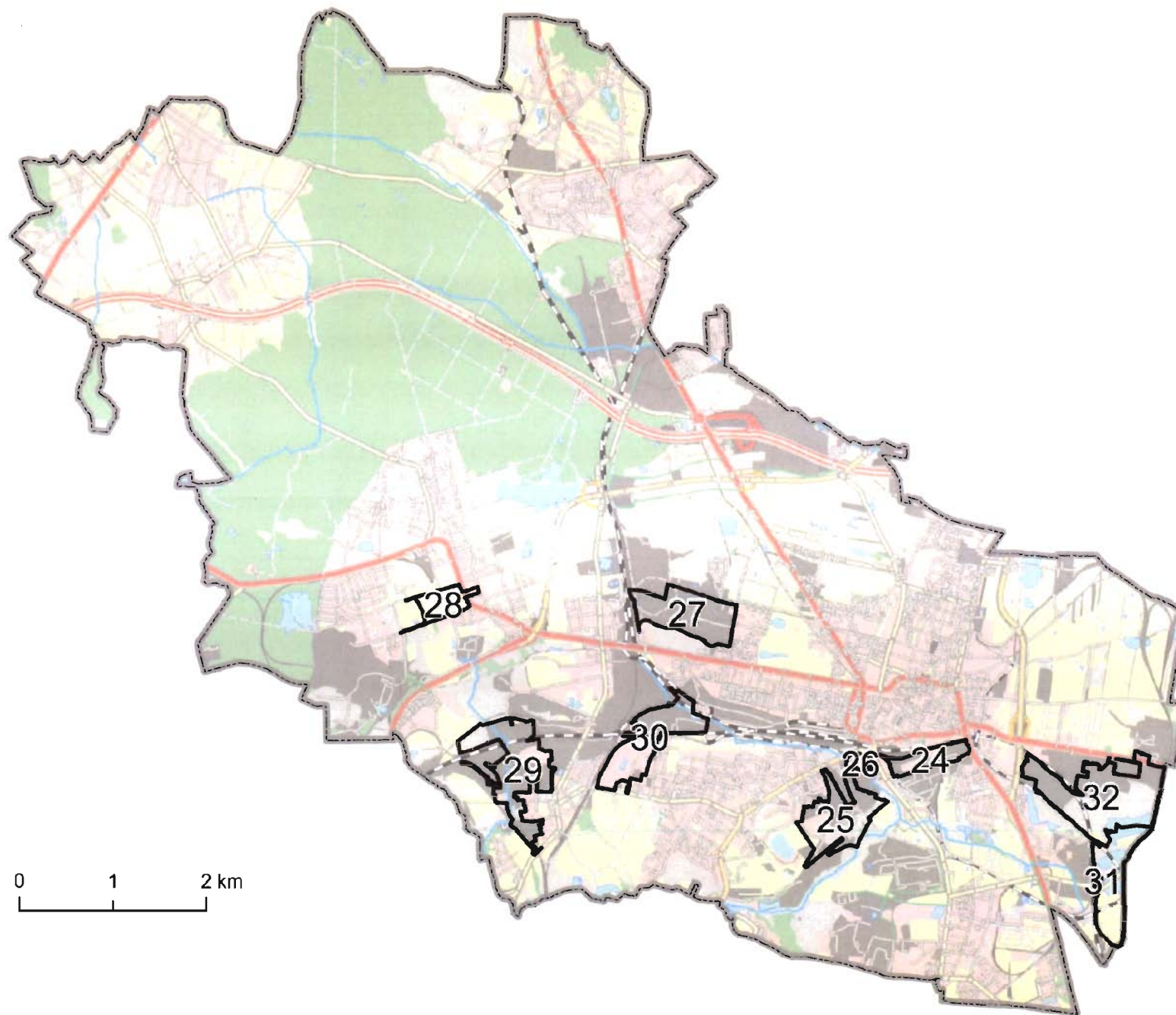
Załącznik 3 Granice zdegradowanych mieszkaniowych jednostek urbanistycznych

Załącznik 4 Granice mieszkaniowych jednostek urbanistycznych zaliczonych do obszaru rewitalizacji

Załącznik 5 Granice niezamieszkałych obszarów rewitalizacji

UZASADNIENIE

Zgodnie z Ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. 2015 poz. 1777) obszar gminy znajdujący się w stanie kryzysowym z powodu koncentracji negatywnych zjawisk społecznych oraz negatywnych zjawisk gospodarczych, środowiskowych, przestrzenno - funkcjonalnych lub technicznych, można wyznaczyć jako obszar zdegradowany. Obszar obejmujący całość lub część obszaru zdegradowanego, cechujący się szczególną koncentracją wskazanych powyżej negatywnych zjawisk, na którym z uwagi na istotne znaczenie dla rozwoju lokalnego wyznacza się obszar rewitalizacji.

Obszar rewitalizacji nie może być większy niż 20% powierzchni gminy oraz zamieszkały przez więcej niż 30 % mieszkańców gminy. W celu wyznaczenia obszaru zdegradowanego i rewitalizowanego opracowuje się diagnozę, w której wykorzystuje się obiektywne, weryfikowalne mierniki i metody badawcze dostosowane do lokalnych uwarunkowań.

W celu wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji Instytut Rozwoju Miast z Krakowa przeprowadził szczegółowe badania i analizy, które zebrano w diagnozę.

W wyniku przeprowadzonego procesu diagnozy i delimitacji jako obszar rewitalizacji wskazano 6 jednostek urbanistycznych zamieszkałych przez 29% mieszkańców miasta, obejmujący 5,71% powierzchni miasta oraz 9 obszarów dodatkowych, obejmujących 4,91% miasta, na których realizowane będą działania mające przyczynić się do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom społecznym zidentyfikowanym na obszarach zamieszkałych. W sumie obszar rewitalizacji obejmuje 10,84% powierzchni miasta.

Niniejsza uchwała była poddana konsultacjom społecznym w dniach 08.02.2016 r. - 02.03.2016 r., w następujących formach:

- zbieranie uwag w formie papierowej i elektronicznej,
- zbieranie uwag w formie ustnej,
- przeprowadzenie spotkania otwartego z interesariuszami rewitalizacji, umożliwiającego omówienie propozycji terenu zdegradowanego i rewitalizacji w dniu 8 lutego 2016 r. o godz. 14:00 w Urzędzie Miasta Bytom.

NACZELNIK WYDZIAŁU
Izabela Domogata
Izabela Domogata